

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11CoP/26/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5718203644
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miroslav Šepták
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5718203644.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miroslava Šeptáka a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a JUDr. Romana Tichého, vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: N. W., nar. XX.XX.XXXX, zastúpený Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Martin, pracovisko Turčianske Teplice, ako kolíznym opatrovníkom, dieťa matky: Mgr. F. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XXX, zastúpená spoločnosťou AK JUDr. Silvia Tatarková, s. r. o., so sídlom Martin, Škultétyho 472/10, IČO: 36 868 108 a otca: Ing. C. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXX, t. č. bytom H., G. X, zastúpený spoločnosťou AK Neuschlová, s. r. o., so sídlom Bratislava, Dostojevského rad 5, IČO: 36 861 359, o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, o odvolaní matky dieťaťa proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 9P/244/2018-704 zo dňa 15. apríla 2021, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom (v poradí druhým) Okresný súd Martin (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) zveril maloleté dieťa N. W., nar. XX.XX.XXXX, do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov s tým, že obaja budú oprávnení maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne upravil striedavú osobnú starostlivosť tak, že bude prebiehať v týždenných intervaloch, a to „Otec bude zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletého každý páry kalendárny týždeň a to od pondelka od 08:00 hod. do nasledujúceho pondelka nepárneho kalendárneho týždňa do 08:00 hod. Matka bude zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletého každý nepárny kalendárny týždeň a od pondelka od 08.00 hod. do nasledujúceho pondelka párneho kalendárneho týždňa do 08:00 hod. Striedavá osobná starostlivosť oboch rodičov počas školských prázdnin bude prebiehať nasledovne: Počas vianočných prázdnin v nepárnom kalendárnom roku bude otec zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletého v čase od posledného dňa vyučovania pred vianočnými prázdninami od 18:00 hod. do 30.12. do 15:00 hod. a v párnom kalendárnom roku v čase od 30.12. od 15:00 hod. do prvého dňa vyučovania po vianočných prázdninách do 08:00 hod. nasledujúceho kalendárneho roka. Počas vianočných prázdnin v nepárnom kalendárnom roku bude matka zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletého v čase od 30.12. od 15:00 hod. do prvého dňa vyučovania po vianočných prázdninách do 08:00 nasledujúceho roka a v párnom kalendárnom roku v čase od posledného dňa vyučovania pred vianočnými prázdninami od 08:00 hod. do 30.12. do 15:00 hod. Počas veľkonočných prázdnin bude otec zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletého v párnom kalendárnom roku v čase od posledného dňa vyučovania pred začiatkom prázdnin od 18:00 hod. do prvého dňa vyučovania po prázdninách do 08:00 hod. Počas veľkonočných prázdnin bude matka zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletého v nepárnom kalendárnom roku v čase od posledného dňa vyučovania pred začiatkom prázdnin od 18:00 hod. do prvého dňa vyučovania po

prázdninách do 08:00 hod. Počas letných prázdnin bude otec zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletého počas párneho kalendárneho roka v čase od 30.06. od 18:00 hod. do 16.07. do 18:00 hod. a v čase od 01.08. od 18:00 hod. do 16.08. do 18:00 hod., počas nepárneho kalendárneho roka v čase od 16.07. od 18:00 hod. do 01.08. do 18:00 hod. a v čase od 16.08. od 18:00 hod. do 01.09. do 18:00 hod. Počas letných prázdnin bude matka zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletého počas párneho kalendárneho roka v čase od 16.07. od 18:00 hod. do 01.08. do 18:00 hod. a v čase od 16.08. od 18:00 hod. do 01.09. do 18:00 hod., počas nepárneho kalendárneho roka v čase od 30.06. od 18:00 hod. do 16.07. do 18:00 hod. a v čase od 01.08. od 18:00 hod. do 16.08. do 18:00 hod. Počas jesenných prázdnin bude otec zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletého v párnom kalendárnom roku v čase od posledného dňa vyučovania pred začiatkom prázdnin od 18:00 hod. do prvého dňa vyučovania po prázdninách do 08:00 hod. Počas jesenných prázdnin bude matka zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletého v nepárnom kalendárnom roku v čase od posledného dňa vyučovania pred začiatkom prázdnin od 18:00 hod. do prvého dňa vyučovania po prázdninách do 08:00 hod. Obaja rodičia sú povinný maloleté dieťa na odovzdanie riadne a včas pripraviť a odovzdať druhému rodičovi. Počas školských prázdnin sa striedavá osobná starostlivosť určená v priebehu školského roka neuplatňuje. Miestom odovzdávania maloletého dieťaťa počas školského roka bude školské zariadenie a počas školských prázdnin si maloleté dieťa vyzdvihne ten z rodičov, u ktorého má maloleté dieťa byť, v mieste bydliska druhého rodiča, u ktorého maloletého dieťa aktuálne je, od tohto rodiča. Obaja rodičia sú povinní si navzájom oznámiť závažný dôvod, pre ktorý nemôže byť maloletý s druhým rodičom, najneskôr 48 hodín pred odovzdaním, inak bez zbytočného odkladu. Počas školského roka obaja rodičia zabezpečia návštevu predškolského zariadenia počas celého týždňa.“ Otcovi uložil povinnosť platiť na maloletého N. výživné vo výške 130,- eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku. Prídavky na deti a daňový bonus bude poberať matka. Obom rodičom a maloletému uložil povinnosť podrobiť sa sociálnemu poradenstvu na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Martin, pracovisko Turčianske Teplice. Návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia podaný na okresný súd dňa 08.04.2021 zamietol. Žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania (§ 52 zák. č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku, ďalej len „CMP“). Rozhodnutie odôvodnil tým, že po vykonanom dokazovaní rozhodol rozsudkom č. k. 9P/244/2018-386 zo dňa 20.02.2020 (v poradí prvým), ktorým zveril maloleté dieťa do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov v týždenných intervaloch, upravil starostlivosť rodičov počas školských prázdnin a otca zaviazal platiť výživné vo výške 150,- eur mesačne. Proti rozsudku bolo zo strany matky podané odvolanie. Na základe predmetného odvolania Krajský súd v Žiline uznesením č. k. 11CoP/42/2020-615 zo dňa 29.10.2020, právoplatným dňa 14.12.2020 predmetný rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie. Súdu prvej inštancie uložil vykonať ďalšie dokazovanie a podľa výsledkov opätovne vo veci rozhodnúť. Súd po doplnenom vykonanom dokazovaní opätovne dospel k záveru, že boli splnené zákonné predpoklady (§ 24 ods. 2 zák. č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ďalej len „Zákon o rodine“) preto, aby bolo maloleté dieťa zverené do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov. Uvedené odôvodnil tým, že v priebehu celého konania bolo opakovane preukázané, že obaja rodičia majú vytvorené vhodné podmienky na zabezpečovanie starostlivosti o maloletého, rovnako majú dostatočné osobnostné predpoklady, aby striedavá osobná starostlivosť fungovala. V priebehu konania súd riešil otázku návštevy materskej školy maloletým, keďže vzdialenosť bydliska otca by znemožňovala každodennú dochádzku, rovnako súd zistil, že matka na základe vlastného rozhodnutia zmenila škôlku, čo bolo otcovi následne oznámené. Otec zabezpečuje a zabezpečoval návštevu materskej školy maloletým, i keď je pravdou, že piatky navštevoval škôlku sporadickejšie z dôvodu, že otec chcel, aby maloletý trávil čas aj s jeho rodinou, a teda cestovali do Bratislavy, čo považuje súd za pochopiteľné. Veľkým aktuálnym problémom (na čo poukázal vo svojom rozhodnutí aj odvolací súd) je naďalej komunikácia medzi rodičmi. Títo sa snažia situáciu riešiť navštevovaním Centra pre deti a rodiny Necpaly, s čím obaja súhlasili dobrovoľne. Pokiaľ rodičia uvádzali konflikty pri vzájomnej komunikácii a uzatváraní dohôd, súd predpokladá, že práve jasným nastavením striedavej osobnej starostlivosti sa tieto eliminujú a rodičia sa budú riadiť jasnými pravidlami. Je naozaj potrebné, aby rodičia aspoň v elementárnej komunikácii našli k sebe cestu, čo by výrazne uvoľnilo napätie a nemalo by to negatívny dopad najmä na maloletého, u ktorého sa postupom času objavujú psychické aj fyzické problémy, čo je jednoznačne následkom situácie medzi rodičmi. V najlepšom záujme maloletého by bola fungujúca striedavá osobná starostlivosť. Aj zo záverov znaleckého posudku jednoznačne vyplynulo, že pre maloletého, vzhľadom k jeho vytvorenej bezpečnej vzťahovej väzbe k matke a otcovi, je najvhodnejším modelom striedavá osobná starostlivosť, resp. rozšírený osobný styk s jedným z rodičov. Matka aj naďalej nesúhlasila so striedavou osobnou starostlivosťou. Všetky argumenty proti, vyplývajú z napätých vzťahov medzi rodičmi, čo si sami

vedomujú a je aspoň nádejou na zlepšenie, že súhlasili s pomocou zo strany kompetentných inštitúcií, čomu chce dopomôcť aj súd (nariadené výchovné opatrenie). Znalec opätovne nezistil žiadne prekážky ku zabezpečeniu riadnej starostlivosti o maloletého zo strany ani jedného z rodičov, keďže obaja majú osobnostné predpoklady aj charakterové vlastnosti na to, aby sa vedeli adaptovať na model striedavej osobnej starostlivosti. Súd prvej inštancie opätovne určil výživné otcovi v sume 130,- eur mesačne, keďže jeho majetkové a príjmové pomery sú vyššie ako matky (bližšie viď bod 2. rozsudku okresného súdu). Otec je výhradným vlastníkom alebo spoluvlastníkom viacerých nehnuteľností, je spoločníkom a konateľom v dvoch obchodných spoločnostiach. Napokon s takto určenou sumou výživného otec súhlasil. Do doby rozhodnutia platil výživné matke vo výške 250,- eur, takže nedoplatok na výživnom nevznikol. Súd prvej inštancie mal za to, že pri striedavej osobnej starostlivosti je ním určená výška výživného aj s ohľadom na vek maloletého dieťaťa primeraná. Okresný súd uložil maloletému a rodičom výchovné opatrenie, ktorého potrebu odôvodnil v bode 40. Vyslovil, že je potrebné, aby sa rodičia úprimne snažili medzi sebou udržiavať korektné vzťahy, aby ich vzájomné nezhody neboli príčinou prehlbovania zdravotných problémov maloletého dieťaťa. V závere rozhodnutia konštatoval, že pokiaľ mal v zmysle intencií odvolacieho súdu nariadiť výchovné opatrenie ešte pred rozhodnutím vo veci samej, tak z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že obaja rodičia dobrovoľne navštevujú Centrum pre deti a rodiny Necpaly, preto bol toho názoru, že tieto terapie nahradili prípadné nariadené výchovné opatrenie ešte pred vyhlásením rozsudku.

2. Proti uvedenému rozsudku matka (ďalej aj „odvolateľka“) podala odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f/, h/ CSP. Súdu prvej inštancie vytykala, že na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a nesprávne právne posúdenie veci. Podľa matky bol nesprávne zistený skutkový stav a neboli vôbec zohľadnené predložené dôkazy a lekárske správy z jej strany. Matka podala odvolanie vo veci samej, ako aj proti rozsudku v bode označenom ako XIII. (výrok o zamietnutí jej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia), v ktorom prípade navrhovala zmenu neodkladného opatrenia. Súd vo svojej podstatnej časti zopakoval a rozhodol tak, ako už bolo rozhodnuté skorším rozsudkom sp. zn. 9P/244/2018-366, dňa 20.02.2020, ktorý bol zrušený uznesením Krajského súdu Žilina, poukazujúc na vetu „...zatiaľ ale odvolací súd zotrúva na závere, že model striedavej osobnej starostlivosti je najvhodnejším modelom výchovy maloletého N...“ (ods. 11. uznesenia krajského súdu). Zvýrazňujúc slovo „zatiaľ“ matka uviedla, že od času prvého rozhodnutia súdu prvej inštancie nezaznamenala zmenu, ktorá by smerovala k zlepšeniu situácie. Počas nariadeného pojednávania dňa 15.04.2021 nebolo možné nájsť vo veci starostlivosti o maloletého spoločný konsenzus. S poukazom na podané návrhy na vydanie neodkladného opatrenia nielen z jej strany, ale aj zo strany otca je evidentné, že sa spoločne s otcom maloletého nevedia ustáliť na styku s dieťaťom a ich komunikácia stagnuje. Vyslovila názor, že v predmetnom konaní nebolo prihliadané na prípad v jeho celkovom meradle, ale naopak konajúci súd sa striktnie držal iba uznesenia krajského súdu. Rovnako sa nazdáva, že nebol daný dôraz na aktuálne požiadavky maloletého a jeho potreby, keďže sa prizeralo najmä na požiadavky na základe zistených pomerov a stavu už v období prvého rozhodnutia súdu v roku 2019-2020. Má za to, že aktuálna situácia práve naopak preukazuje, že striedavá osobná starostlivosť nie je vhodná, a to poukazujúc na vyjadrenie maloletého, že úprava styku tak, ako je realizovaná dnes mu vyhovuje. Týmto nechce otca stavať do pozície „zavrhnutého rodiča“, dáva do pozornosti znalecký posudok č. 54/2019, z ktorého je zrejmé, že maloletý má dobrý a vrúcny vzťah s oboma rodičmi. Matka považuje otca maloletého za plnohodnotnú súčasť jeho života, s ktorým chce, aby mali nadštandardné vzťahy. Uvedomuje si, že rola otca je v živote maloletého dôležitá a nepostrádateľná. Matka nepovažuje za zdravý a harmonický vývoj maloletého syna neustálu neistotu, vznikajúcu z prístupu otca už len počas rozšíreného styku. Z uvedeného dôvodu dňa 08.04.2021, poukazujúc na to, že otec nerešpektuje súdom stanovený čas na odovzdanie dieťaťa, podala návrh na zmenu neodkladného opatrenia, ktoré bolo súdom prvej inštancie zamietnuté, a to bez dôraznejšieho preskúmania dôvodov, z ktorých bol návrh podaný. Predmetným návrhom matka žiadala zmeniť styk otca s maloletým, tak že: „Otec je oprávnený stretávať sa s maloletým od štvrtku, kedy si ho najskôr o 15:00 hod. prevezme z predškolského zariadenia, ktoré maloletý navštevuje, do nedele nepárneho týždňa do 18:00 hod, kedy je otec povinný odovzdať maloletého matke v mieste jej bydliska. V ostatných častiach zostáva uznesenie 9P/244/2018-246 zo dňa 16.09.2019 nezmenené. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania“. Otec maloletého odovzdáva aj s 1,5 hodinovým meškaním, matku neinformuje o tom, že maloletého na určité dni odhlásil zo škôlky, bez jej vedomia. Odmieta matku informovať o tom, čo robili počas dňa s odôvodnením, že syn sa s matkou rozprávať nechce, čo matka aj na základe rozhovorov so synom odmieta. Problematické je najmä pondelkové odovzdanie dieťaťa, kedy má byť, podľa platného neodkladného opatrenia, dieťa odovzdané do predškolského zariadenia, no napriek tomu v početných

prípadoch otec maloletého odovzdáva matke v trvalom bydlisku matky. Vzhľadom na problematiku odovzdávanie maloletého do predškolského zariadenia navrhuje, aby Krajský súd v Žiline v odvolacom konaní vydal uznesenie vo veci návrhu na zmenu vydaného neodkladného opatrenia zo dňa 08.04.2021 a výrok uznesenia sp. zn. 9P/244/2018-246 zo dňa 16.09.2019 zmenil tak, ako je vyššie uvedené. V rámci podaného odvolania matka poukázala na komunikáciu, ktorá odo dňa odlúčenia až doposiaľ je pre rodičov maloletého komplikovaná, až žiadna. Otec požiadal matku, aby s ním komunikovala emailovou komunikáciou. V rámci danej komunikácie, ale nebola upovedomená o zmene bydliska otca dieťaťa. Matka sa predmetnú adresu dozvedela až po naliehaní na súdnom pojednávaní. Za ďalšie od júla 2020 žiada otca o jeho súhlas s psychiatrickým vyšetrením maloletého, ktoré mu bolo odporúčané, pričom otec sa komunikácii na vydanie daného súhlasu výslovne vyhýba. Matka opakovane poukázala na situáciu s termínom prehliadky u zubára, ktorú mal maloletý absolvovať v Bratislave, taktiež na to, že otec sa nedostavil ani na pohovor s Mgr. D. Q. U. z Centra špeciálneho - pedagogického poradenstva, ktorá žiadala otca o stretnutie. Matka je toho názoru, že súd v celom rozsahu opomenul a nebral na vedomie skutočnosť, že maloletý má diagnostikované hyperkinetickú poruchu (ADHD) - poruchu pozornosti, hyperaktivitu a impulzivitu. Psychologička ako aj neurológ sa vyjadrili, že maloletý potrebuje jedno stabilné rodinné prostredie, stanovený pevný režim, dodržiavanie pravidiel a príľnutie k jednej osobe. Tieto lekárske správy boli súdu doručené na poslednom súdnom pojednávaní a sú súčasťou súdneho spisu. Súd sa týmito správami nezaoberal a ich existenciu nevzal v úvahu. K zdravotnému stavu maloletého pripája aj aktuálne lekárske správy z Centra špeciálne - pedagogického poradenstva v Prievidzi, kde dňa 02.05.2021 absolvoval psychologické vyšetrenie z dôvodu posúdenia školskej pripravenosti dieťaťa a správu z diagnostického vyšetrenia (špeciálnopedagogické vyšetrenie) zo dňa 06.05.2021. Na podklade týchto správ matka vyslovila názor, že striedavá osobná starostlivosť nie je v záujme maloletého, je vhodné, aby mal vytvorený stabilný režim a jednotný prístup. Aj keď len na základe neodkladného opatrenia je syn aktuálne zverený do osobnej starostlivosti matky, za tento čas nedošlo k funkčnému uskutočňovaniu styku maloletého s otcom, preto je dôvodné predpokladať, že zmeniť styk na striedavú osobnú starostlivosť v čase kedy má maloletý nastúpiť do svojho prvého ročníka na základnej škole, predstavuje početné riziká. Maloletý si bude musieť navyknúť na nový školský režim a zároveň na tri domácnosti a do toho sa začleniť do nového kolektívu, pravidelne cestovať, čo zakladá z pohľadu matky vysokú frekvenciu zmien v krátkom časovom slede. Matka v súlade s Dohovorom o právach dieťaťa, s poukazom na najlepší záujem maloletých detí zastáva názor, že v súčasnom období je najvhodnejšie, aby dieťa bolo zverené do jej osobnej starostlivosti. Matka v zmysle navrhovaného rozsudku žiadala, aby bol otec zaviazaný hradiť na maloletého výživné vo výške 250,- eur mesačne, a to najmä za okolnosti, že pri striedavej osobnej starostlivosti bol povinný hradiť sumu 130,- eur. Túto sumu matka považuje za adekvátnu, ktorá bude pokrývať potreby maloletého. Nad rámec mesačného výživného navrhla, aby bol otec povinný tvoriť maloletému finančnú rezervu na účet vo výške 50,- eur/mesačne. S ohľadom na výrok, v ktorom okresný súd zamietol návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia podaného dňa 08.04.2021 z opatrnosti uviedla, že sa nejednalo o návrh na vydanie neodkladného opatrenia, ale o návrh na zmenu aktuálne právoplatného neodkladného opatrenia zo dňa 16.09.2019, sp. zn. 9P/244/2018-246, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 20.09.2019.

3. Otec v podanom vyjadrení k odvolaniu matky požiadal odvolací súd, aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil. Otec pozitívne vníma nariadenie výchovného opatrenia (v tejto súvislosti však nie je z odvolania zrejmé, či sa matka odvoláva aj voči tomuto výroku, alebo s týmto výrokom súhlasí a rozhodnutie súdu nenamieta), pričom v danom prípade poukazuje na fakt, že rodičia ešte pred jeho nariadením začali navštevovať odborné psychologické poradenstvo, čo otec dúfa, bude prínosom aj pri zlepšovaní ich vzájomnej komunikácie s matkou, vo vzťahu ku ktorej otec nepopiera, že majú obaja s matkou „rezervy“, ktoré však otec nepovažuje za neodstrániteľné v prípade, ak obaja rodičia budú na sebe pracovať. Poukázal na nález Ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 361/2016 z 03.08.2017. Pokiaľ matka vo svojom odvolaní tvrdí, že rodičia nevedia spolu komunikovať a dohodnúť sa ani na starostlivosť o syna počas sviatkov a prázdnin a toto má byť dôvodom, pre ktorý nie je vhodné zveriť maloletého do striedavej osobnej starostlivosti, otec v tejto súvislosti poukázal na to, že vždy to bol on, kto primárne pred blížiacimi sa prázdninami, či sviatkami matku oslovil, navrhol jej uzatvorenie dohody a až keď sa ukázalo, že s matkou dohoda nie je možná, inicioval konanie o nariadenie neodkladného opatrenia. Zároveň zdôraznil, že pokiaľ ide o tohoročné letné prázdniny, s matkou sa dohodli na rozdelení starostlivosti o maloletého počas tohto obdobia a v tejto súvislosti tiež uzatvorili aj osobitnú dohodu. Na rozdiel od matky vyslovil presvedčenie, že striedavá osobná starostlivosť v týždňových intervaloch s osobitným režimom počas školských prázdnin a sviatkov je pre maloletého najvhodnejším modelom realizácie rodičovskej starostlivosti,

keďže tento model starostlivosti maximálne zohľadňuje najlepší záujem dieťaťa. Dôsledne rešpektoval tak odporúčania psychológov, či kolízneho opatrovníka a zároveň reflektoval aj na názor súdu a zabezpečil si práve s ohľadom na to, že skutočne má úprimný záujem podieľať sa v maximálnej možnej miere na starostlivosti o syna, bývanie v blízkosti matky a materskej školy, aby tak zachoval dieťaťu stabilitu predškolského zariadenia a mohol navštevovať Materskú školu S.. Rovnako otec, i napriek tomu, že matka, ako doznala aj vo svojom odvolaní, otca vedome vylúčila z diskusie a rozhodovania o tom, do ktorej základnej školy v šk. roku 2021/2022 maloletý nastúpi (a ota ani len formálne neinformovala o zápise mal. N. do školy, bez ohľadu na to, akou formou z dôvodu protipandemických opatrení zápis prebiehal), akceptoval matkin výber základnej školy a je pripravený v prípade striedavej osobnej starostlivosti zabezpečovať dochádzku maloletého do tejto školy. Je toho názoru, že v priebehu konania dostatočným, zrejším a exaktným spôsobom preukázal, že jeho skutočným záujmom je záujem maloletého N., pričom pokiaľ bude mať odvolací súd za potrebné, môže kolíznemu opatrovníkovi opätovne uložiť povinnosť prešetriť pomery v jeho bydlisku za účelom zistenia, ako má vytvorené podmienky pre realizáciu striedavej osobnej starostlivosti a kde sa reálne so synom zdržuje. Otec namietal tvrdenia matky, že maloletému vytvára tri domovy - otec nikdy zo strany dieťaťa nebol konfrontovaný s tým, že by sa maloletý cítil zmätený, resp. že by mu vadilo alebo ho obťažovalo cestovanie do H.. Zároveň podotýka, že žiadnym rozhodnutím súdu nemá uloženú povinnosť zdržiavať sa výlučne v U. U., pričom považuje za normálne a akceptujúce, ak prípadne niektoré z dní, či nocí, resp. víkendy s maloletým synom strávi v H., kde má dieťa tiež svoje zázemie, rodinu a priateľov. Poukazuje na znalecký posudok vypracovaný PhDr. Jozefom Ďanovským, z ktorého je zrejmé, že maloletý má pozitívne vzťahy s oboma rodičmi. V prítomnosti oboch rodičov sa cíti bezpečne, dokáže ich verbálne oceniť, s čím korešpondujú aj prejavy jeho správania. Obaja rodičia takisto disponujú vhodnými osobnostnými predpokladmi, aby vedeli zabezpečiť výchovu ich maloletého syna. Je v tejto súvislosti paradoxné, že matka uvádza, že nechce otca stavať do pozície „zavrnutého rodiča“, avšak svojím doterajším správaním toto tvrdenie nevyvracia, ba čo viac, matka nemá problém zveriť mal. N. do starostlivosti pre otca cudzieho človeka (svojho partnera), namiesto toho, aby starostlivosť o syna umožnila zabezpečiť otcovi. Okrem toho, matka sa podľa vedomosti otca aj na verejnosti, a aj pred maloletým synom o otcovi vyjadruje negatívne a hanlivo. Jej tvrdenie, že maloletého neodovzdáva včas a riadne nie je pravdivé. Ak došlo k otcovmu meškaniu pri odovzdávaní v pondelok, bolo tomu výlučne z dôvodu, že nechcel budiť spiaceho syna, nakoľko ho nemusel viesť do škôlky, ktorá bola pre pandémiu ochorenia COVID - 19 zatvorená. Pokiaľ ide o psychiatrické vyšetrenie svojho syna, okrem toho, že ide výlučne o odporúčanie takéto vyšetrenie absolvovať, otec má za to, že k tomuto druhu vyšetrenia je potrebné pristupovať s náležitou starostlivosťou a odborníka, ktorý sa synovi bude venovať (t. j. detského psychiatra), vybrať tak, aby obaja rodičia mali voči nemu dôveru, rovnako za samozrejme považuje, že obaja sa zúčastnia iniciačného stretnutia. Pokiaľ ide o stretnutie a závery správy p. Mgr. Q. U. z Centra špeciálne - pedagogického poradenstva v Prievidzi, otec opakovane uviedol, že s pani psychologičkou nemal dohodnuté žiadne osobné stretnutie, nakoľko mu to jeho zdravotný stav v tom čase neumožňoval. Matkou prezentované argumenty v odvolaní dôrazne odmietol, sám nezaregistroval, že by sa syn v prípade, ak bol účastný rozhovorov medzi rodičmi, staval do pozície obrancu matky; jeho úsilie prirodzene smeruje k zmiereniu rodičov. Rovnako pokiaľ ide o čas, ktorý maloletý trávi u otca, otec neeviduje, že by dieťa prejavovalo u otca smútok za matkou, že by za matkou plakal, nechcel bez nej tráviť čas, či pýtal sa za matkou. Naopak, otec eviduje, že je to skôr matka, ktorá podnecuje v synovi smútok, kedy mu, či už vo večerných telefonátoch, ako aj pri odchode opakovane zdôrazňuje, že jej bude chýbať a že jej je za ním smutno a podobne. V závere podaného vyjadrenia vyslovil presvedčenie, že obaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj maloletého dieťaťa. Základným zmyslom ich starostlivosti musí pritom byť záujem dieťaťa. Dieťa na plný a harmonický rozvoj svojej osobnosti potrebuje predovšetkým lásku a porozumenie. Otec nežiada nič iné, než možnosť zostať rovnocenným rodičom a mať možnosť participovať na starostlivosti o svojho jediného syna.

4. Matka v odvolacej replike uviedla, že sa v celom rozsahu pridriava predchádzajúcich tvrdení a podaného odvolania. Z dôvodu opatrnosti na základe vyjadrenia otca dodala, že podala odvolanie nielen proti rozsudku prvoinštančného súdu vo veci samej, ale aj proti zamietnutému neodkladnému opatreniu. Vyslovila, že otec vo vyjadrení k odvolaniu matky opakovane zľahčuje a opomína synove zdravotné problémy. K jeho tvrdeniu, že maloletý počas realizácie styku u otca zdravotné problémy nemá, uviedla, že tieto sú pochopiteľné z toho hľadiska, že otec syna opakovane nedáva do predškolského zariadenia a počas pobytu u neho sa maloletý stretáva maximálne s jeho starou mamou. Ako dôkaz súdu doplnila dochádzku maloletého a vysvetlenie jeho neprítomnosti. K nálezu Ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 361/2016 z 03.08.2017 uviedla, že z priložených lekárskejších a psychologických

správ, zo sťažností a podnetov zo škôlky je zjavné, že syna nad únosnú mieru negatívne ovplyvňujú nehody a „nekomunikácia“ medzi rodičmi, ktorú striedavá starostlivosť vyžaduje. Vyjadrenie otca o tom, že dúfa, že prvoinštančným súdom nariadené výchovné opatrenie bude prínosom pri zlepšovaní vzájomnej komunikácie otca s matkou, označila matka za zavádzajúce, nakoľko už od marca 2021 s otcom navštevujú odborné psychologické poradenstvo a aj napriek tomu bola donútená volať 31.05.2021 na tiesňovú linku polície, pretože otec syna neodniesol do predškolského zariadenia, ani k matke domov a matke opakovane nezdvíhal telefóny. Po prešetrení polície bolo zistené, že otec ide práve so synom k lekárovi a matku bude informovať po vyšetrení. Otec sa svojím správaním stavia do dominantnej pozície, kedy je na jeho vôli s matkou maloletého komunikovať a podávať jej informácie o stave maloletého. Matka má ale rovnaké práva ako otec, a má právo byť informovaná o zmene harmonogramu, zdravotnom stave dieťaťa a o mieste jeho aktuálneho pobytu. Čo sa týka niekoľkokrátového meškania pri odovzdaní, vyslovila pochopenie, ako aj pre externé faktory, ktoré nevie otec ovplyvniť. Potvrdila slová otca, že na letné prázdniny 2021 sa rodičia boli schopní dohodnúť. K vyjadreniam otca ohľadom dohôd počas prázdnin uviedla, že iniciovala dohody prvých vianočných a letných prázdnin. Po negatívnych skúsenostiach, kedy otec dohodu o starostlivosti počas leta z roku 2019 zrušil prostredníctvom sms správy zo dňa 01.07.2019, matka iniciatívu a hlavne záujem otca, tráviť čas s maloletým synom, prenechala na otca. V rámci vyjadrenia matka požiadala súd, aby nariadil kolíznej opatrovníčke vykonanie pohovoru s maloletým, nakoľko naposledy bol maloletý vypočutý, keď mal štyri roky. Podotkla, že kolízna opatrovníčka sa nedostavila ani na jediné nariadené súdne pojednávanie na prvoinštančnom súde v Martine, po uznesení krajského súdu, ktorý vrátil vec na ďalšie konanie do Martina. Zároveň dala do pozornosti, že otec v čase prípravy spísania uvedeného podania navštívil Základnú školu s materskou školou S., kde vyhľadal riaditeľku školy a ostro voči nej vystúpil s tým, že nesúhlasí, aby maloletý syn navštevoval spomenutú základnú školu, pričom o zápise bol upovedomený matkou emailom 13.04.2021 a 15.04.2021. Vzhľadom na uvedené poukázala na vyjadrenia otca, ktorý sa na pojednávaní vyjadril, že nemá problém s výberom školy, len ho mrzí, že sa nezúčastnil na zápise.

5. Otec vo svojej odvolacej duplike sa v plnom rozsahu pridržal už viackrát zopakovaných argumentov, pričom je naďalej naklonený striedavej osobnej starostlivosti ako najvhodnejšom modelu. Dôrazne namietal tvrdenia matky, že by u neho došlo k opakovanému zľahčovaniu, či opomínaniu zdravotných problémov maloletého syna. Navštevovanie psychológa, na ktoré pravidelne vodi maloletého syna v čase, kedy je u neho, je naďalej pre neho potrebné a vhodné. Otec s matkou riadne komunikuje prostredníctvom emailu a tiež SMS správ, v tejto komunikácii sa snaží byť vecný, racionálny a konštruktívny, bez osobných invektív a narážok, na rozdiel od matky, pričom na matkine emaily, či SMS správy reaguje v primeranom časovom rozsahu. Taktiež ohľadom prázdnin sa otec s matkou snažil dohodnúť, ale ani jedny vianočné prázdniny nebola ochotná akceptovať otcovu prosbu, aby mal možnosť s mal. synom stráviť nielen novoročné, ale aj vianočné sviatky. Pokiaľ ide o minuloročné letné prázdniny, matka sa vyjadrila, že ak by aj s jej návrhom rozdelenia prázdnin nesúhlasil a inicioval by konanie o nariadenie neodkladného opatrenia, matka by podala odvolanie, aby otec prázdniny v ním preferovaných časoch nestíhol. Vo vzťahu k rozhovoru s riaditeľkou Základnej školy S. sa jej otec opýtal, na základe čoho bol jeho syn prijatý do tejto školy bez jeho súhlasu, ktorý nebol obmedzený v rodičovských právach, riaditeľka uviedla, že jej postačovalo neodkladné opatrenie, na základe ktorého je maloletý dočasne zverený do starostlivosti matky. Neskôr otec riaditeľka základnej školy telefonicky kontaktovala, či ako otec maloletého N. súhlasí, aby chodil do ich školy.

6. Kolízny opatrovník ostal v odvolacom konaní nečinný.

7. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok na základe odvolania matky v intenciách ust. § 65 až § 67 CMP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku /ďalej len „CSP“/ a contrario) napadnutý rozsudok potvrdil v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP v spojení s ustanovením § 2 ods. 1 CMP.

8. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 CSP. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Taktiež odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia

nezistil omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP.

9. Z ustanovenia § 387 ods. 2 CSP vyplýva, že ak odvolací súd v plnom rozsahu odkáže na dôvody rozhodnutia súdu prvej inštancie, stačí, ak v odôvodnení rozsudku iba poukáže na relevantné skutkové zistenia a stručne zhrnie právne posúdenie veci; rozhodnutie odvolacieho súdu v sebe tak zahŕňa po obsahovej stránke aj odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie.

10. Len na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd uvádza, že:

11. V prípade rozhodovania o osobnej starostlivosti rodičov o maloleté dieťa musí konajúci súd vychádzať z premisy, že záujmom maloletého dieťaťa je, aby bolo v osobnej starostlivosti oboch rodičov. To sa odzrkadlilo aj v zákonnej úprave, keď § 24 ods. 2 Zákona o rodine stanovuje, že ak sú obidvaja rodičia spôsobilí dieťa vychovávať a ak majú o osobnú starostlivosť o dieťa obidvaja rodičia záujem, tak súd môže zveriť dieťa do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, ak je to v záujme dieťaťa a ak budú takto lepšie zaistené potreby dieťaťa a ak so striedavou osobnou starostlivosťou súhlasí aspoň jeden z rodičov dieťaťa, tak súd musí skúmať, či bude striedavá osobná starostlivosť v záujme dieťaťa. Zákon teda stanovuje pre zverenie maloletého dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov hmotnoprávne podmienky, ktorými sú: 1. rodičia musia byť spôsobilí dieťa vychovávať, 2. rodičia musia mať o výchovu dieťaťa záujem, 3. zverenia maloleté dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov bude v záujme maloletého dieťaťa a 4. striedavou osobnou starostlivosťou oboch rodičov budú lepšie zabezpečené potreby maloletého dieťaťa. Ak sú uvedené zákonné podmienky splnené, musí byť maloleté dieťa zverené do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov.

12. Odvolací súd je po preskúmaní veci toho názoru, že v danej veci boli všetky uvedené podmienky pre zverenie maloletého N. do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov naplnené. V konaní bolo preukázané, že obaja rodičia sú spôsobilí maloleté dieťa vychovávať, obidvaja rodičia disponujú osobnostnými predpokladmi ako aj charakterovými vlastnosťami na to, aby vedeli riadne zabezpečiť výchovu ich syna, zároveň aby sa vedeli adaptovať na model striedavej starostlivosti. Taktiež v konaní bolo preukázané, že obaja rodičia majú o výchovu maloletého N. záujem. Otec aj matka majú k maloletému vytvorený pevný citový vzťah. Pokiaľ sa jedná o citové väzby dieťaťa a výchovné prostredie u obidvoch rodičov, z vykonaného dokazovania možno konštatovať, že dieťa má citové väzby k obidvom rodičom, nepreferuje jedného rodiča. Rovnako je zvyknuté na prostredie u obidvoch rodičov. Za účelom posúdenia, aké výchovné prostredie je pre maloletého najvhodnejšie, súd prvej inštancie vykonal znalecké dokazovanie znalcom z odboru psychológie (znalecký posudok č. 54/2019, č. I. 295), z ktorého záverov vyplýva, že v prípade ak by bola vzdialenosť medzi rodičmi blízka, najvhodnejším modelom by bol model striedavej osobnej starostlivosti. Odvolací súd zároveň poukazuje i na správu Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Martin, pracovisko Turčianske Teplice (č. I. 189), z ktorej taktiež vyplynulo, že v záujme dieťaťa je dôležité budovať a prehĺbovať citový vzťah k rodičom. Počas šetrenia neboli zo strany daného úradu zistené také skutočnosti, ktoré by v súvislosti so striedavou starostlivosťou mohli mať na dieťa negatívny dopad, taktiež sa priklonil k tejto forme starostlivosti o dieťa. Zo spisu mal aj odvolací súd za preukázané, že otec si zabezpečil v blízkosti miesta bydliska maloletého a matky adekvátne bývanie. Šetrením pomerov na jeho strane vo vzťahu k bývaniu neboli zo strany kolízneho opatrovníka zistené žiadne nedostatky, čím odpadol najväčší problém, a to prekonávanie veľkej vzdialenosti medzi bydliskami. Maloletý tak bude mať prioritne dva domovy, a to aj s poukazom na nástup do prvého ročníka základnej školy. Odvolací súd zároveň zdôrazňuje, že právo určiť miesto a spôsob trávenia času (vrátane dovolenky) počas stretávania (súdom upraveného styku) je právom každého rodiča, toto nemožno bezdôvodne obmedziť. Odvolací súd je presvedčený, že striedavou osobnou starostlivosťou o maloletého N. budú lepšie zabezpečené potreby tohto maloletého dieťaťa, a preto takáto forma starostlivosti bude v jeho najlepšom záujme, aj keď je dobré podotknúť, že rozhodnutie súdu vytvára pre to len predpoklady a ich naplnenie je celkom v rukách rodičov maloletého dieťaťa. Je práve na rodičoch, aby v záujme dieťaťa, pretože aj po rozpade vzájomného vzťahu naďalej ostávajú jeho rodičmi, obidvaja vytvárali vhodné podmienky, aby mohol byť naplnený podiel každého rodiča na výchove maloletého v záujme jeho zdravého psychického vývoja. Obidvaja rodičia, aj matka, aj otec, zohrávajú v živote dieťaťa nezastupiteľnú úlohu. Každý z rodičov môže obohatiť citový život dieťaťa o iné hodnoty a v súdnej veci niet dôvodu, aby bol maloletý N. takejto možnosti zbavený.

13. Čo sa týka problémovej komunikácie medzi rodičmi, na ktorú matka v odvolaní poukazuje, a ktorá sa aj napriek poradenského procesu výrazne nezlepšila, odvolací súd uvádza, že aj napriek tejto skutočnosti na základe správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Martin, pracovisko Turčianske Teplice (č. I. 662) je možné konštatovať snahu obidvoch rodičov zlepšiť v súčasnosti naštrbenú komunikáciu a tento problém riešiť. Obaja rodičia tak, ako to vyplýva zo správy, podpísali s Centrom pre deti a rodiny Necpaly dohodu o spolupráci, ktorá je založená na dobrovoľnosti, pričom cieľom tejto spolupráce je odstránenie konfliktných situácií rodičov, v súvislosti s postojom rodičov k výkonu rodičovských práv a povinností, zároveň i akceptácia úlohy druhého rodiča pri výchove maloletého syna v rámci výchovných postupov. Odvolací súd je toho názoru, že i nariadenie výchovného opatrenia, ktorému sa rodina podrobí sociálnemu poradenstvu na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Martin (pracovisko Turčianske Teplice) môže dopomôcť k zlepšeniu, resp. prehĺbeniu komunikácie medzi rodičmi. Je dôležité vzhľadom aj na uvádzaný zdravotný stav maloletého, aby obidvaja rodičia vytvárali pokojné a láskyplné prostredie pre dieťa, ktoré je nevyhnutné pre správny kognitívny aj osobnostný rozvoj dieťaťa. Odvolací súd je toho názoru, že aj pri takejto forme starostlivosti o dieťa je možné zabezpečiť dieťaťu stabilné prostredie tak u matky, ako i otca, a to jasným nastavením striedavej starostlivosti, ktorá môže eliminovať nezhody najmä pri komunikácii rodičov. Obaja rodičia maloletého sú vzdelanými, plnoletými osobami, plne spôsobilými riadne vykonávať svoje rodičovské práva a povinnosti. Je na rodičoch, aby zvládli vzájomnú komunikáciu a vyšli si v ústrety, sledujúc najlepší záujem maloletého.

14. Odvolací súd dáva do pozornosti, že nie je a nemôže byť úlohou súdov v konaniach starostlivosti o maloletých upravovať každú minútu a hodinu života maloletého dieťaťa, v prípade ako dôjde k nepredvídateľnej situácii, na ktorú úprava styku, či už z predchádzajúcej dohody, resp. rozhodnutia súdu nedopadá, nie je možné upraviť, ktorý z rodičov má ako reagovať, ako informovať o jeho zdravotnom stave, čo sa stane, ak sa niektorý z rodičov omešká, pre akú príčinu a aké následky mu z toho majú vyplývať. Aj napriek tomu je dôležité, aby rodič počas stretávania (súdom upraveného styku) s dôrazom kladeným na „najlepší záujem“ maloletého dieťaťa, informoval druhého rodiča o podstatných skutočnostiach, dotýkajúcich sa maloletého. Slovenský právny poriadok priznáva obom rodičom právo na zachovanie vzťahu, právo na osobný kontakt, právo na informácie a právo na (spolu) rozhodovanie o zásadných otázkach.

15. Odvolací súd sa nestotožňuje s názorom matky, že v predmetnom konaní nebolo prihlíadané na prípad v jeho celkovom meradle. Súd prvej inštancie sa v danej veci dostatočne zaoberal otázkou, či sú splnené podmienky pre rozhodnutie o striedavej osobnej starostlivosti, pri rozhodovaní zhrnul správy, stanoviská, ako aj svoje úvahy, vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu a na základe vykonaného dokazovania dospel k správne mu záveru. Povinnosťou súdu nie je dať argument na každú námietku strany, ale vyjadriť sa k skutkovým a právnym otázkam, ktoré sú pre rozhodnutie veci zásadné, k čomu aj v prejednávanej veci došlo. Tiež nie je povinnosťou súdu vykonať všetky účastníkmi navrhované dôkazy, keďže sám rozhodne, ktoré z vykonaných dôkazov vykoná. Tie, ktoré boli vykonané v prejednávanej veci, poskytujú dostatočný podklad pre rozhodnutie súdu. Tým, že súd prvej inštancie nerozhodol v súlade s predstavou matky o forme, akou sa budú rodičia sýkať s maloletým nezakladá dôvod na zmenu daného rozhodnutia.

16. Odvolací súd považuje za potrebné pripomenúť aj to, že rozhodnutie súdu o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom nemá povahu „konečného“, a teda nezmeniteľného rozhodnutia. V prípade, ak v budúcnosti dôjde k relevantnej zmene pomerov (§ 121 CMP), môžu obaja rodičia, prípadne konajúci súd sám aj bez návrhu začať konanie o zmene úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, pričom po zistení splnenia podmienok môže súd upraviť osobnú starostlivosť, výživu a styk odlišným spôsobom, rešpektujúc pritom ako rozhodujúce hľadisko najlepší záujem maloletého dieťaťa.

17. Odvolací súd konštatuje, že aj keď u maloletého bol zistený syndróm ADHD, neznamená to, že striedavá starostlivosť nie je vhodná. Sú deti, ktoré emocionálne nezvládnu týždeň bez druhého rodiča, ale sú aj také, ktoré profitujú z pobytu v rôznom prostredí, v ktorých oddelene žijú ich rodičia a vedia akoby „flexibilne prepínať“ medzi prostrediami rodičov. Základom je však vzájomný kvalitný vzťah založený na bezpečnej vzťahovej väzbe a bezpodmienečnom prijatí dieťaťa rodičom.

18. Za rovnako správne považuje odvolací súd aj výživné, ktoré určil súd prvej inštancie otcovi na maloletého, a to v sume 130,- eur, ktorá suma zodpovedá odôvodneným potrebám dieťaťa a schopnostiam a možnostiam povinného rodiča tak, ako boli v konaní preukázané.

19. K návrhu odvolateľky na vydanie uznesenia vo veci návrhu na zmenu vydaného neodkladného opatrenia zo dňa 08.04.2021, uznesenia súdu prvej inštancie, sp. zn. 9P/244/2018 - 246 zo dňa 16.09.2019 odvolací súd uvádza, že týmto sa nezaoberal, pretože týmto návrhom sa už zaoberal súd prvej inštancie, keď rozhodoval o úprave styku otca s maloletým v rozsudku vo veci samej (viď odvolateľkou označený výrok XIII.). Súd prvej inštancie uvedeným rozsudkom jednak návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol a súčasne v rámci rozhodnutia o zverení maloletého do striedavej osobnej starostlivosti obom rodičom určil čas i miesto odovzdania i preberania maloletého. Teda rozhodol o tom, čo žiadala matka upraviť neodkladným opatrením.

20. Len pre úplnosť dodáva, že inštitút neodkladného opatrenia je procesným inštitútom, ktorý umožňuje poskytnúť rýchlu ochranu porušeným alebo ohrozeným subjektívnym právam účastníkov konania. Je len dočasným opatrením, ktoré neprejudikuje výsledok konania pred súdom vo veci samej, preto je potrebné odlišiť povahu neodkladného opatrenia od definitívnej úpravy pomerov medzi účastníkmi. Obzvlášť v konaniach týkajúcich sa starostlivosti súdu o maloleté deti je potrebné starostlivo posúdiť, či sú splnené, resp. osvedčené podmienky stanovené zákonom pre nariadenie neodkladného opatrenia. Neodkladné opatrenie možno nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery účastníkov konania, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená a v prípade konaní podľa Civilného mimosporového poriadku aj v prípade, ak to vyžaduje verejný záujem. Odvolací súd v danom prípade nevzhladol dôvody, pre ktoré by bolo potrebné okamžitým zásahom vo forme neodkladného opatrenia zmeniť uznesenie súdu prvej inštancie, sp. zn. 9P/244/2018 - 246 zo dňa 16.09.2019.

21. Odvolací súd, ktorý nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, preskúmal vecnú správnosť aj ostatných výrokov rozsudku, pričom sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie.

22. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

23. Výrok o trovách odvolacieho konania sa zakladá na aplikácii ustanovenia § 52 CMP.

24. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)